

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm SS. Martyrivm Qvirici & Iulittæ, ex actis quæ Simeon Metaphrastes fideliter conscripsit. Suntq[ue] (teste Baronio) alia ab ijs, quæ Gelasius Papa inter apocrypha numerat. Coronati sunt ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

In not. mart.
Romam &
annal. to. 2

rici & Iulitta, ex actis quæ Simeon Metaphra-
stes fideliter conscripsit. Suntq; (teste Baromo)
alia ab ijs, quæ Gelasius Papa inter apocrypha
numerat. Coronati sunt circa annum Domini
trecentessimum secundum. Temporibus Diocle-
tia. & Maxima. Impp.

26 Junij.
Patria Qyir-
nici & Iulit-
ta.

Iulitta admiranda sanè pietate matrona, no-
bilissimo genere Iconio Lycaoniæ ciuita-
te oriunda, postquam marito, cui breui tem-
poris spatio sanctissimo matrimonij vinculo
copulata fuit orbata est, totum amorem suum
ad Christum transtulit. Erat ei filius vnicus Qui-
ricus, trium admodum annorum puer, in quo
propter insitam naturæ bonitatem, magnam
spem repositam habebat. Cùm autem furor Dio-
cletiani, qui ea tempestate imperium admini-
strabat acerbissimè in nomen Christianum sequi-
ret, locaq; oïa pietatis opinione præstantia, po-
pularetur; Iulitta vt à charissimo sibi capite, im-
minens discrimen auerteret, relictis possessio-
nibus sanè amplissimis, Seleuciam abiit. Sed Im-
peratoris rabie loca omnia peruagante, cùm nec
Seleuciæ quidem diu agere liceret, indè Thar-
sum, non longo ab ea ciuitate interuallo distan-
tem confugit.

Iulitta se cõ-
fert Seleu-
ciam.

Inde Thar-
sum.

Cõprehen-
ditur.

Ceditur bo-
uæ neruis.

Eam protinus Alexander præses, immani cru-
delitate ponè infecutus est: & vix ciuitatem
ingressam, comprehendit. Et quidem cùm mul-
tis blanditijs frustra eam à Christi fide auertere
conatus esset, iubet ipsam, infante ab eius vlnis
auulso, crudis boũ neruis atrocissimè flagellari
puerũ verò, osculis & promissis deliniri. At puer
manibus pedibusque renitens, & pro viribus
repug-

repugnans, inimici oscula auersabatur: totoque animi studio ad matrem contendebat. Sed manibus præsidis mox interceptus, iterum è laqueis venatoris, unguibus faciem eius lacerans, pedibus verò latera pulsans, modis omnibus evadere conabatur. Tum præses, homo natura ad eadem propensus, apprehenso pede, ex alto tribunali, subiectis gradibus lapideis eum allisit, unaque cum sacro capite, totum athletæ corpusculum, aduersis petrarum aculeis, miserando valdè spectaculo contriuit. Sic corporis Infans à tyranno integre scitatur. contracta compage, victrix eius anima cælos petiuit.

Porro mater eius, cum cerneret dulcissimum ventris sui pignus glorioso triumpho coronatū, incredibili gaudio exultans his verborum insultibus Tyrannum sauciabat; Noli putare, dicens, Fortissimus animus S. Iulittæ. me esse aded timidi & pusilli animi, ut vincar à tuis supplicijs; Non enim me terreat carnis laniatio, neque me membrorum conturbabit ruptura, non ossium fractiones, nō ignis minæ, nec mortis denique, quæ ea consequitur, me separabit à charitate Christi. Nullius tui (ut semel dicam) tormenti rationem duco, ò acerbe Tyranne. Sunt enim mihi omnia iucundissima, quæ vos ad me torquendum minitami: & quidem tantò magis, quanto videntur violentiora. His enim spero me citius esse peruenturam ad meum charissimum, & cum eo coronam iustitiæ à Christi dextera consecuturam.

His verbis Iudex vehementer irritatus, & furore percitus, in ligno egregiam victricem suspendi iussit, carnesq; ferreis laniari pectinibus ac bullienti ex lebere pice perfundi: & lacera

Q99 4

matronæ

Valdè eius
corpus lace-
ratur.

Gladio ces-
ditur.

matronæ membra, inauditis supplicijs torque-
ri. Ea verò Christi spiritu roborata, cum hisce
tormentis omnibus inuisa animi fortitudine
resisteret, seq̄ e sine intermissione Christianam
effeceret, postremo capitis sententia præcla-
ram certamen finiuit. Translata porro fuisse ho-
rum SS. Martyrum corpora in Gallias, per S. A-
matorem, Episcopum Antiodorensem, præde-
cessorem S. Germani, cum in Orientem esset pere-
grinatus, tradit Mombrit. Tomo 2.

• VITA LVTGARDIS SANCTISSIMAE

C. Baron. in
no. marty.
Roma.

*Virginis, ex ea, qua est per Thomam Cantpra-
tensem Dominicanum eius contemporaneum. Ob-
ijt anno Domini 1246.*

16. Iunii
Patria Lut-
gardis.

Tradit se
monasterio,

Lvtgardis virgo, ex illa quondam Tungro-
rum celeberrima ciuitate patre ciue, ma-
tre nobili, originem trahens, cum & in sua
quadam naturæ leuitate, & patris simul hortatu
vehementer nuptias ambiret, mirumque in mo-
dam ornatu vestium delectaretur; mater, quæ
tota pietatis studio dedita erat, modò minus, mo-
dò blandimentis, ab ea mundi vanitate eam a-
nuocare conabatur; hortabaturque assiduò, vt
Christo potius, quàm mortali sponso nubere in-
animum induceret. His alijsque piæ matris ex-
citata stimulis, anno ætatis suæ duodecimo, in
monasterio Sanctæ Catharinæ, propè oppidum
Sancti Trudonis in Hasbania sito, diuino se ser-
uitio mancipauit. Occulto namque diuini spiri-
ritus instinctu adeò mouebatur, vt iam tum a-
matoris leuitatis pertæsa, nihil suauius esse cre-
deret quàm mundi vanitate calcata, totum amo-
rem ad Christum transferre. Interim non deerant